

have en særlig Interesse for de Varer, der knytte sig til vort Hovederhverv her i Landet, vort Landbrug, særlig nævne et Produkt, som til Raastof har en af Landbrugets Frembringelser; det er Spiritus. Det forekommer mig klart nok, at for at der skulde være en fri Udveksling af denne Vare mellem Landene, maatte ogsaa Accisen derpaa eller Tilvirkningsafgiften deraf i begge Lande være ens. At der er et langt Spring imellem dem, kan Ingen tage fejl af. Jeg kunde nævne et andet Produkt, som ogsaa har et af Landbrugets Frembringelser til Raastof; det er Sukker. Ogsaa paa dette Punkt vil det ærede Medlem vide, at der nu er en væsentlig Uoverensstemmelse med Hensyn til Tolden mellem de to Lande og selvfølgelig altsaa ogsaa med Hensyn til Tilvirkningsafgiften for Varen. Med andre Ord: der er en hel Række af saadanne Varer, som man kunde ønske gjorde til Gjenstand for en fri Udveksling mellem Landene; men Opnaaelsen heraf er afhængig af, at man ogsaa har ensartede Beskatninger paa disse Varer. At det vil være let ved Siden deraf at nævne Rækker af andre Varer, om hvilke dette gjælder, er sikkert. Endnu en Bemsættelse kan jeg ønske at antyde uden iøvrigt at ville komme dybere ind paa Spørgsmaalet, og det er, hvorvidt Regjeringerne ere istand til at indrømme hinanden disse Fordele uden at blive nødte til ogsaa at tildele dem til Andre. Jeg vil slutte mine Bemærkninger om dette Emne dermed, at jeg vilde sætte megen Pris paa, at de Ønsker, der ere udtalte i denne Retning, maatte være realisable, men at jeg ikke tør paatage mig nogen hverten direkte eller indirekte Forpligtelse til inden en given Tid at bringe en saadan Forhandling igang, hvor til endvidere maa søies det, at det selvfølgelig ikke kan ske uden ikke ubetydelige finantzielle Ofre, og at altsaa det finantzielle Spørgsmaal nødvendigvis maatte drages ind med under den samlede Overveielse af, hvilken Nedsættelse i Indtægt Staten overhovedet kan taale.

Snel: Vi have før i denne Sal havt sørgelige Følger af Misforstaaelser; jeg skal minde om en bekendt Scene fra 1877, der væsentlig beroede paa en Misforstaaelse, om hvilken vi endnu ikke ere komne til Klarhed. Jeg vil derfor gjerne søge at opklare en Misforstaaelse, der efter min Mening er tilstede i denne Sag. Saavel det ærede Medlem, der fører Ordet paa Mindretallets Begne (Gad), som nu den høitærede Confeilspræsident siger, at Flertallet usfravigelig staar paa det Staupunkt, at der lades udættet 3½ Million Kroner, eller der faas ingen

Toldlov. Jeg har ikke forstaaet Flertallets Staupunkt saaledes. Jeg skal ikke tale om, at dersom der blev stemt om dette Spørgsmaal i Udbalget, er jeg ikke i Tvivl om, hvor Majoriteten vilde gaa hen, men jeg skal blot henvise til Flertallets egen Betænkning. Deri staar det, at der gøres et Mæglingforslag, som kan danne Grundlag for fremtidig Forhandling. Deraf er man ikke berettiget til at ulede, at man ikke vil rokke sig fra disse 3½ Million Kr. Deri ligger inarere en Erkjendelse af, at man under gitte Omstændigheder, under andre Forhold, som man ønsker samtidig skulde indtræde, vil gaa videre og indrømme en Dækning af et mindre Beløb. Saaledes har jeg idetmindste opfattet Flertallets Udtalelse i denne Sag. Den høitærede Finantsminister leverede i Virkeligheden et Bevis for, at Udbalgets Flertal, naar man ser bort fra alle Partistridigheder og ser lige paa Sagen, har Ret, naar det ikke vil udtale i § 44, ved hvilke Love Dækningen skal finde Sted, thi jeg forstod den høitærede Minister saaledes, at ogsaa han har opgivet Haabet om at kunne gennemføre en Ølstat. Den høitærede Minister indrømmer, at der ikke er Udsigt til at gennemføre en Maltstat her i Salen. Det er ogsaa rigtigt; man vil ikke beskattede Raaproduktet. Den høitærede Finantsminister indrømmer derhos, at det er overordentlig vanskeligt, for ikke at sige umuligt at ramme det Rette med Hensyn til at beskattede det saakaldte bairerske Øl. Vel indrømmer den høitærede Minister, at det ikke er Spiritus'en som saadan i Ølet, man beskatter. Den høitærede Minister henviste udtrykkelig til, at vi have andre spiritusholdige Drikke, hvor man ikke maaler Spiritus'en ud, f. Ex. Vin. Men der er en stor Forskjel; thi ved al Vinbeskatning spørger man ikke om, hvor høi en Grad af Spiritus der er i den. Vin udgjør kun en Position, men med Øl forholder det sig anderledes; der skal man sætte en Grændse mellem det Øl, der holder under 2½ pCt. Alkohol — eller, om man vil, 2 — og det, der holder over, hvilket den høitærede Minister indrømmer mig. Skal man med Sikkerhed gaa til en Beskatning af den Slags Øl, som ligger paa høire Side af 2½ pCt., maa man have en Maade, hvorpaa man kan udmaale Procenten, og det har man ikke for Dieblisset. Jeg siger derfor: Lad os vente, til Videnskaben har fundet et saadant Instrument. Det er ingen Skade til at have et Produkt som bairersk Øl i Reserve til Beskatning. Lad os opgive det strax ved denne Lov, og lad os forhøie Brændevinsafgiften; derved have vi endnu i mange Aar